

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/59/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122210310
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:1122210310.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 19C/59/2023

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 19C/59/2023

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

13 19C/59/2023

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I. dňa 18.11.2022 sa žalobca domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 eur s príslušenstvom a trovy konania za porušovanie jeho základných ľudských práv, za ponižovanie a dehonestáciu jeho osoby ako plnoprávneho občana, za dehonestáciu jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Túto sumu považuje za primeranú s poukazom na to, že snaha, aby sa upustilo od takéhoto konania a boli odstránené následky zlých rozhodnutí orgánov OČTK nebola úspešná a všetky tieto orgány si naďalej robia z neho posmech, všetci sa navzájom kryjú a dokonca najvyšší ústavní činitelia nekonajú.

2. Žalobca za nezákonné rozhodnutia v žalobe označil uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch, odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-338/VYS-TO-2020 zo dňa 13.10.2020 o odmietnutí veci a uznesenie Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. 1Pn 340/20/4406-12 zo dňa 26.10.2020 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí veci. V žalobe ďalej namietal nesprávny postup vyšetrovateľa a prokurátora pri vybavovaní jeho trestného oznámenia. Uviedol, že dňa 20.7.2020 podal trestné oznámenie na súdneho znalca MUDr. Mariána Nosáľa pre nepravdivý znalecký posudok,

ktorý vypracoval v kauze ublíženia na jeho zdraví, v ktorom sú nezrovnalosti a konšpirácie, ktoré odporujú forenzným dôkazom, teda zraneniam na tele žalobcu. Vyšetrovateľ PZ E. F. uzavrel kauzu uznesením, ktorým podanie žalobcu odmietol. Po podaní sťažnosti sa vecou zaoberal prokurátor G. C., ktorý uznesenie vyšetrovateľa potvrdil a sťažnosť zamietol. V obidvoch uzneseniach bolo skonštatované, že k veci bol vypočutý H. I. a je tam v krátkosti uvedené, ako vypovedal. Dátum, v ktorom sa údajne uskutočnil tento výsluch, teda 5.10.2020, je však uvedený až v uznesení prokurátora, čo žalobca považuje za veľmi neštandardné a vedie ho to k úvahe, že ho vymyslel práve prokurátor G. C., aby dodal dôveryhodnosť celému vyšetrovaniu. Vyšetrovateľ PZ E. F. ho neuviedol vo svojom uznesení, pretože sa zrejme žiadny výsluch neuskutočnil. Žalobca dňa 24.8.2021 H. H. I. zažaloval na Okresnom súde v Piešťanoch, pričom mal jediný úmysel, a to požadovať od súdu vykonanie rekonštrukcie skutku na mieste činu v jeho dome, kde bol napadnutý a bolo mu spôsobené dosť závažné zranenie. V obžalobe aj v trestnom rozkaze sú uvedené klamstvá o tom, ako sa skutok stal, čo žalobcu poškodilo pred rodinou. Už 3 roky sa snaží očistiť svoje meno, no všetky orgány tohto štátu jeho snahu ignorujú. Žalobca sa počas súdneho sporu na Okresnom súde v Piešťanoch dozvedel, že H. I. o žiadnom trestnom stíhaní nevedel, nikdy nebol v tej veci vypočutý. OČTK v Topoľčanoch zrejme vyrobili zápisnicu o výsluchu osoby a teraz ju prezentujú ako pravú. Žalobca sa obrátil osobne aj na generálneho prokurátora, ktorý zrejme celú vec prikázal „zamiesť pod koberec“. Teda štvrtý najvyšší ústavný činiteľ sa zrejme podieľal na tomto zločine. Žalobca nemá možnosti celú vec preveriť a zdokladovať. Toto môže urobiť len súd, preto sa žalobca na súd obracia. Nedokáže uviesť, kto z vyšetrovacích orgánov, či policajť alebo prokurátor, nesie väčšiu vinu na tomto zločine alebo je to ich spoločná práca, preto žaluje generálnu prokuratúru ako dozorový orgán, ktorý je nadriadený polícii pri vyšetrovaní trestných činov. Žalobca súdu uvádza spôsoby, ako sa dá overiť, či bol H. I. vypočutý dňa 5.10.2020 na polícii v Topoľčanoch. Ďalej tvrdí, že vyšetrovateľ PZ E. F. a prokurátor G. C. si zrejme urobili posmech z jeho trestného oznámenia na súdneho znalca H. I. a ani mu len neoznámili, že bolo na neho trestné podanie napísané. Dátum vypočutia si vymysleli a predpokladali, že žalobca sa to nikdy nedozvie. Preto si žalobca myslí, že tá zápisnica o výsluchu osoby bola sfaľovaná. Ak sa toto potvrdí, potom je to obrovské zlyhanie orgánov OČTK a len potvrdenie toho, čo hovorí aj poslanec a predseda opozičnej strany Smer-SD E. J., že sa bežne falšujú trestné stíhania v tejto republike a vyrábajú sa svedecké výpovede podľa prania vyšetrovateľov. Žalobca považuje za veľmi málo pravdepodobné, že by H. I. zabudol, že bol vypočutý. Tento súdny znalec má len 62 rokov, je plne pracovne aktívny, teda predpokladať takúto zábudlivosť nie je namieste. Je to vysokoškolsky študovaný človek, ktorý sa zrejme aj celoživotne vzdeláva a takíto ľudia majú veľmi dobrú pamäť. Žalobca sa obrátil na generálnu prokuratúru so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., no neuspel, všetko bolo odmietnuté. Žalobca si dal vyhotoviť kópiu vyšetrovacieho spisu, z ktorého zistil, že v spise sa nenachádza kópia doručky z predvolania na výsluch H. I.. V spise ďalej našiel zápisnicu o výsluchu osoby zo dňa 5.10.2020, ktorá je písaná na úplne inom počítači, ako je napísaná zápisnica o výsluchu žalobcu a následne aj konečné uznesenie. Žalobca je presvedčený, že pri takomto vyšetrovaní pre podozrenie zo spáchania trestného činu nepravdivého znaleckého posudku by mali orgány OČTK zabezpečiť do spisu nejaký hodnoverný dôkaz, ktorý by nezrovnalosti, na ktoré žalobca poukazuje, posúdil a v konečnom dôsledku ich potvrdil alebo vyvrátil. Takýmto dôkazom môže byť len vypracovanie nového znaleckého posudku. Žalobca chcel citovaný znalecký posudok spochybníť už na hlavnom pojednávaní dňa 1.7.2020, no nebolo mu to umožnené, pretože na nátlak OČTK obvinený stiahol svoj odpor proti trestnému rozkazu a tak sa hlavné pojednávanie zrušilo. Takto bolo vlastne celé trestné konanie zmanipulované za tým účelom, aby obvinený dostal čo možno najnižší podmienený trest. Žalobca sa obrátil aj na advokáta JUDr. Martina Kákoša, o čom má písomné potvrdenie na 50 eur za konzultáciu, ktorý sa mu v podstate vysmial, aby sa ako dôchodca, ak má veľa času, radšej zaoberal inými „zábavkami“, ako je toto. O tomto pravdepodobne zločine žalobca informoval aj konajúceho sudcu v občianskej kauze proti H. I. na Okresnom súde v Piešťanoch Mgr. Pavla Ištóka, ktorý sa však k tejto informácii postavil tiež ľahostajne, že to nie je podstatné, či bol vypočutý alebo nebol. Žalobca je presvedčený, že sudca okresného súdu, keď sa dozvie aj v občianskom konaní o možnom spáchaní trestného činu, mal by mať povinnosť túto vec preveriť podľa dostupných dôkazov alebo ju oznámiť. Je zaužívaná skutočne pozoruhodná prax v tomto tzv. právnom štáte, že úradníci majú právo odmietajúť podozrenia žalobcu zo spáchania nejakého trestného činu alebo priestupku bez zabezpečenia akéhokoľvek dôkazu do spisu, len tak, od zeleného stola. Nikto jeho dôkazy nemusí posúdiť a následne ich potvrdiť alebo vyvrátiť. Všetky jeho podania sa zásadne odmietajú bez dôkazu. Preto podáva túto žalobu, aby tento súd konečne posúdil predložené dôkazy a zaujal k nim jasné stanovisko.

3. Dňa 1.3.2023 žalobca žalobu doplnil o špecifikáciu príslušenstva, teda úroku z omeškania. Žalobca uvádza, že úrok z omeškania treba počítat' od dátumu prevzatia zásielky, t. j. 4.3.2022 a k tomuto dátumu je možné vyčísliť úrok z omeškania len vo výške 5 % ročne z istiny 5 000 eur až do právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia súdu.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Vzniesla námietku miestnej nepríslušnosti uvádzajúc, že uznesenie o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vydal vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch. Sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o odmietnutí veci zamietla Okresná prokuratúra Topoľčany a žalobca v žalobe namieta nesprávny úradný postup vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch, odboru kriminálnej polície a prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany. Žalovaná poukázala na skutočnosť, žalobca podaním zo dňa 7.2.2022 žiadal od Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky odškodné a nemajetkovú ujmu 10 000 eur. Podaním zo dňa 8.2.2022 žalobca žiadal od Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky odškodné 20 000 eur. Na výzvu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VI/4 Gc 12/22/1000-3 zo dňa 18.2.2022 žalobca dňa 3.3.2022 upresnil uvedené podania tak, že z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia podľa zákona č. 514/2003 Z. z. žiadal nemajetkovú ujmu 20 000 eur. Žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vybavila Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dňa 12.7.2022 pod sp. zn. VI/4 Gc 12/22/1000-8 tak, že žiadosti nevyhovela. Vybavenie žiadosti bolo žalobcovi doručené dňa 18.7.2022. Podľa žalovanej v tejto veci nie je splnená žiadna zo zákonom stanovených podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Ani uznesenie vyšetrovateľa a ani uznesenie Okresnej prokuratúry Topoľčany nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Z tohto dôvodu nejde, nemôže ísť o nezákonné rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Otázkou (ne)zákonnosti uvedených rozhodnutí nie je oprávnený súd riešiť ako predbežnú otázku v konaní o náhradu škody, nemajetkovej ujmy. Podľa žalovanej vydanie rozhodnutia subsumuje postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, teda nie je možné uplatňovať si náhradu škody, nemajetkovej ujmy aj z titulu nezákonného rozhodnutia. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody, nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nie je oprávnený preskúmať postup orgánov činných v trestnom konaní. Nie je preukázaná ani nemajetková ujma v žiadanej sume 5 000 eur. Zo žaloby nie je zistiteľné, akým spôsobom a na základe čoho žalobca určil, že mu vznikla nemajetková ujma práve v uvedenej výške. Žalovaná so žalobou nesúhlasí ani v časti nároku žalobcu na úrok z omeškania z uplatňovanej sumy nemajetkovej ujmy 5 000 eur. Povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia a až uplynutím doby plnenia určenej súdom sa dlžník dostáva do omeškania.

5. Dňa 22.6.2023 bola vec Mestským súdom Bratislava IV s poukazom na ustanovenia § 17, § 41, § 43 ods.1 a 3 CSP postúpená Okresnému súdu Nitra s odôvodnením, že skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo nastala na Okresnom riaditeľstve PZ v Topoľčanoch a Okresnej prokuratúre Topoľčany. Miestne príslušným bol Okresný súd Topoľčany. Pretože tento súd ku dňu 31.5.2023 zanikol, jeho preberajúcim súdom sa stal Okresný súd Nitra.

6. K vyjadreniu žalovanej sa žalobca vyjadril v replike zo dňa 25.7.2023. Poukázal na zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a v ňom vymedzené postavenie prokurátora a prokuratúry. Opäť poukazoval na odmietnutie jeho trestného oznámenia bez zabezpečenia akéhokoľvek dôkazu, sfaľšovanie verejnej listiny, skutočnosť, že H. I. na súde v Piešťanoch uviedol, že o žiadnom trestnom stíhaní svojej osoby nevedel. Žalobca sa pýtal, či generálny prokurátor H. K. urobil niečo v záujme objasnenia celej veci. Tvrdil, že slovenská prokuratúra nekoná a chráni svojho zamestnanca napriek tomu, že pravdepodobne spáchal zločin. Za škandál, čo si žiadny orgán OČTK nemôže dovoliť, považoval žalobca aj preverovanie celej veci Krajskou prokuratúrou v Nitre, ktorá skonštatovala, že žiadosť žalobcu o preverenie postupu policajta a prokurátora je nedôvodná a vec odložila. Podpísaný je krajský prokurátor JUDr. Ivan Mandalov. Žalobca sa pýtal, ako sa krajský prokurátor vysporiadal s dôkazom, že H. I. poprel, že bol vypovedať v Topoľčanoch a prehlásil na súde v Piešťanoch, že o ničom nevedel. A odpovedá si, že jednoducho túto výpoveď prehlásil krajský prokurátor za klamstvo bez akýchkoľvek ďalších dôkazov. Podľa žalobcu bolo povinnosťou prokuratúry odstrániť rozpory vo výpovediach, jednotlivé dôkazy vyhodnotiť. Ak znalec H. I. klamal pred súdom v Piešťanoch, potom ho treba trestne stíhať pre krivú výpoveď, treba mu odobrať licenciu na výkon svojho povolania a tiež guľaté razítko súdneho znalca. A trestne stíhať treba aj jeho advokáta L. F., ktorý si rovnako nemôže dovoliť písať klamstvá na súd. Žalobca poukazoval na § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a pýtal sa, či prokurátor G. C., keď zrejme nechal vyrobiť a sfaľšovať zápisnicu o výsluchu osoby, prekročil svoju právomoc. Použitie

tohto ustanovenia žalobca žiadal vyriešiť ako predbežnú otázku. Žalobca záverom tvrdil, že prokuratúra nemá záujem, aby sa táto kauza riadne vyšetrila, o čom svedčí aj námietka miestnej príslušnosti, kedy sa prokurátorka snažila vrátiť spor do Topolčian, kde pracujú v jednej budove prokurátori aj sudcovia. Títo ľudia sa navzájom poznajú dlhé roky, chodia spolu na obedy a na dovolenky.

7. Okresný súd Nitra spor prejednal na pojednávaní za účasti žalobcu a zástupkyne žalovanej. Na pojednávaní sa súd oboznámil s prednesmi strán sporu ako aj obsahom pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-338/VYS-TO-2020. Pokiaľ ide o ostatný obsah spisu, súd uvádza, že podľa § 204 CSP dokazovanie listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise čítaním ich obsahu na pojednávaní nevykonal, pretože listiny, ktoré sú súčasťou súdneho spisu boli stranám sporu doručené.

8. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že žalobu by nikdy nepodal, keby dôkazy neboli také jednoznačné. Polícia a prokuratúra odmietla vyšetriť sfaľovanie listiny v trestnom spise. Obstaral dôkaz zo súdu v Piešťanoch, kde H. I. prehlásil, že o žiadnom trestnom stíhaní svojej osoby nevie. Napísal to so svojím advokátom L. F., preto je žalobca presvedčený, že je to pravda. H. I. o ničom nevedel, nebol o ničom upovedomený z polície, že je na neho podané trestné stíhanie. Žalobca napísal trestné oznámenie na G. C. na NAKA, tí sa tým odmietli zaoberať. Poslali to na prokuratúru na doručenie. Obrátil sa aj na špeciálneho prokurátora M. N., tí to tiež odmietli a skončilo to na Krajskej prokuratúre Nitra, kde krajský prokurátor O. H. vydal uznesenie, že všetko je v poriadku. S tým svedectvom sa vysporiadal tak, že ho prehlásil za klamstvo a ďalej sa ním nezaoberal. Žalobca poukázal na § 2 Trestného poriadku. Prokurátor je povinný vyhodnotiť všetky dôkazy a tu sa tento dôkaz úplne odignoroval. Tvrdil, že je dôvodná pochybnosť o svedectve H. I.. V tomto konaní sa domáha nemajetkovej ujmy z dôvodu, že prokuratúra kryje zločiny svojho zamestnanca G. C. a všetci o tom vedia, že G. C. spáchal tento zločin, nechal sfaľovať listinu. Všetci sa tvária, že je všetko v poriadku. Ďalej poukázal na zápisnicu o jeho výsluchu v trestnom konaní zo dňa 29.9.2020 a zápisnicu H. I. z 5.10.2020, ktoré vyzerajú inak. Jeho občiansky preukaz je uvedený, preukaz H. I. nie je. Nechápe, prečo vyšetrovateľ zrazu zmenil svoj štýl práce. Zápisnica o výsluchu H. I. je napísaná na inom počítači, iným písmom ako ďalšie listiny v trestnom spise. Žalobca je preto presvedčený, že táto zápisnica bola vyhotovená dodatočne a bola sfaľovaná. Toto všetko sa ťahá od napadnutia žalobcu dňa 23.5.2019, kedy kauzu dozoroval G. C. a navrhol konfrontáciu medzi útočníkom a obeťou násilia. To žalobca odmietol, pretože je to týranie. Navrhol rekonštrukciu skutku. Prokurátor si povedal, že ty niktoš si odmietol konfrontáciu, preto ti ja odmietam tebou navrhnuté dôkazy. V obžalobe sú samé klamstvá. Žalobca podal žalobu proti H. I. a predpokladal, že musí vyšetrovateľ a prokurátor nechať vypracovať kontrolný znalecký posudok, aby sa tie znalecké posudky posúdili. Nič takého sa nestalo. Na Okresnej prokuratúre v Topolčanoch si tú kauzu opäť privlastnil G. C.. Ani neupovedomili H. I., dohodli sa s E. F. a predpokladali, že žalobca sa to nikdy nedozvie. Žalobca na pojednávaní doplnil odôvodnenie žaloby a uvádzal, že prokurátor O. H. všetko preveroval a nevysporiadal sa s dôkazmi, ktoré žalobca navrhol. Prehlásil to za klamstvo, zahodil do koša a ďalej sa tým nezaoberal. Žalobca ďalej poukázal na § 6 zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, na odsek 1 a odsek 4. V zákone nie je definované, kto má rozhodnúť, či orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc a žalobca je presvedčený, že by to mal urobiť tento súd. Kto iný, ak nie súd, by to mal urobiť. V záverečnej reči žalobca uviedol, že si upovedomuje, že je malý človečik na to, aby bojoval proti prokuratúre, ale tieto zločiny sú tak do očí bijúce, že sa rozhodol podať túto žalobu. Neustále sa hovorí o vojne v polícii, prokuratúre, zasahovaní SIS do vyšetrovania. Je tu zmätok v orgánoch v trestnom konaní a on má vlastnú skúsenosť. Kto, ak nie súd, by to mohol rozhodnúť, že spáchali zločin. Nevidí žiaden spôsob, ako iniciovať konanie voči G. C., a keď to polícia a prokuratúra odmietnu, tak on už nemá žiadne možnosti. Je za tie 4 roky psychicky na dne, bojuje, predkladá jednoznačné dôkazy.

9. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní zotrvala na obsahu písomných vyjadrení, ktoré boli súdu doručené. Dodala, že nie je účelom konania pred súdom v konaní o náhradu škody resp. nemajetkovej ujmy posudzovať jednotlivé dôkazy, resp. zákonnosť dôkazov vykonaných podľa ustanovení Trestného poriadku, ktoré žalobca aj prednesom na pojednávaní spochybňoval. Považuje za nedôvodné aj skutočnosti uvádzané žalobcom vo vzťahu ku krajskému prokurátorovi O. H.. V záverečnej reči zástupkyňa žalovanej poukázala na nesplnenie podmienok pre uplatnenie žalovaného nároku v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy a pre jej priznanie nebola splnená ani jedna z podmienok vyplývajúcich z § 3 tohto zákona. Nebola preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nezákonného postupu, nemajetková ujma a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom nemajetkovej ujmy. Nezákonné rozhodnutie

neexistuje, pretože v predpísanom konaní nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť. Obe rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazoval, boli predmetom preskúmania Krajskej prokuratúry v Nitre, ktorá ich nevyhodnotila ako nezákonné. Preukázaná nebola ani nemajetková ujma vo výške 5 000 eur, pretože o výške nemajetkovej ujmy netreba iba tvrdiť, ale táto musí byť aj preukázaná, pričom dôkazné bremeno je na žalobcovi a toto žalobca neuniesol. Nepreukázal také skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že by mu vznikla nemajetková ujma, na ktorej reparáciu je potrebné priznať náhradu v peniazoch. Nesúhlasí preto ani s úrokmi z omeškania.

10. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 21.7.2020 žalobca doručil Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky trestné oznámenie zaevidované pod č. IV/1 GPt 657/20/1000. Uvádza v ňom, že podáva trestné oznámenie na znalca H. H. I., bytom I. A. D. X, XXX XX B. pre trestný čin krivej výpovede pred súdom a vypracovanie nepravdivého a zavádzajúceho znaleckého posudku. Dňa 7.1.2020 vypracoval na základe požiadavky Obvodného oddelenia PZ v Topoľčanoch znalecký posudok č. 38/2019 pre trestné konanie pod číslom spisu ORP-32/TO-TO-2019, ktoré je nepravdivé, sú tam vykonštruované závery, ktoré nekorešponujú s jeho zraneniami. Žalobca v odôvodnení poukázal na nezrovnalosti medzi znaleckým posudkom a jeho zraneniami. Tvrdil, že súdny znalec ho poškodil, preto od neho požaduje sumu 10 000 eur. Súčasne žiada, aby druhý súdny znalec z oblasti zdravotníctva vyhotovil znalecký posudok na základe rekonštrukcie skutku na mieste činu a porovnaním znaleckých posudkov sa dokáže, že znalecký posudok súdneho znalca MUDr. Mariána Nosáľa je plný klamstiev a výmyslov.

12. Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bolo dňa 21.7.2020 doručené aj ďalšie podanie žalobcu označené ako žiadosť o obnovu konania. Toto je adresované prezidentke a generálnemu prokurátorovi a žalobca tu uvádza, že G. C. zosnoval a vytvoril zločineckú skupinu, pozostávajúcu z nasledovných členov: prokurátor JUDr. Vladimír Holly, prokurátorka JUDr. Silvia Fráterová, sudkyňa JUDr. Jana Križanová, vyšetrovateľ I. L. M. D., súdny znalec MUDr. Marián Nosáľ. Žalobca žiada zrušenie trestného rozkazu, pretože bol vydaný predčasne, bez náležitého zistenia skutkového stavu, keď prokurátor a aj sudkyňa odmietli vykonať rekonštrukciu skutku na mieste činu. Žalobca tu uvádza, že sa rozhodol požadovať od Generálnej prokuratúry, teda od štátu nemajetkovú ujmu v sume 15 000 eur. Podal aj ústavnú sťažnosť a žalobu na Medzinárodný súd pre ľudské práva.

13. Dňa 29.9.2020 žalobca pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Topoľčany trestné oznámenie doplnil o uvedenie ďalších skutočností, pre ktoré považuje znalecký posudok MUDr. Mariána Nosáľa za nepravdivý. Tvrdil, že najskôr si prokurátor G. C. povedal výrok ako sa skutok stal a následne H. H. I. prispôbil znalecký posudok priebehu skutku. Podľa žalobcu obaja zosmiešnili forenznú vedu. Ani vyšetrovateľ ani prokurátor a ani súdny znalec nikdy neboli na mieste činu, preto sú podľa žalobcu v znaleckom posudku aj obžalobe nezmysly. Žalobca kriticky vyjadruje o predmetnom znaleckom posudku uvádzajúc, že sú v ňom somariny a nezmysly.

14. Zo zápisnice o výsluchu osoby MUDr. Mariána Nosáľa spísanej v trestnej veci vedenej Okresným riaditeľstvom PZ v Topoľčanoch v konaní ČVS: ORP-328/TO-TO-2019 dňa 5.10.2022 vyplýva nasledovné vyjadrenie vypočúvanej osoby: Volám sa H. H. I., som zapísaný v zozname znalcov MS SR, som znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia. Dňa 4.12.2019 som bol uznesením povereného príslušníka PZ podľa § 142/1 Trestného poriadku pribratý ako znalec do trestného konania vedeného na Obvodnom oddelení PZ Topoľčany č. sp. ORP-328/TO-TO-2019 za účelom vypracovania znaleckého posudku k telenému poškodeniu osoby A. B., nar. XX.X.XXXX. Predmetný znalecký posudok som vypracoval na základe predloženého spisového materiálu, zodpovedal som v ňom riadne na všetky položené otázky. Vypracovaného posudku a záverom v ňom uvádzaných sa v plnom rozsahu pridrižiam, znalecký posudok bol vypracovaný na základe mojich odborných a praktických skúseností v danej problematike. K trestnému oznámeniu žalobcu znalec uviedol, že nemal žiadny úmysel vypracovať nepravdivý znalecký posudok.

15. Okresný súd Topoľčany vyšetrovateľovi Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch ku konaniu ČVS: ORP-338/VYS-TO-2020 oznámil, že trestná vec vedená pod sp. zn. 1T/9/2020 – ods. H. L., poškodený A. B. bola právoplatne skončená. Vo veci bol dňa 5.3.2020 vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.6.2020, nakoľko odpor voči TR bol vzatý späť. Z tohto dôvodu sa nekonalo

hlavné pojednávanie, v konaní nebol vypracovaný nový znalecký posudok na zranenia poškodeného. Pojednávanie určené na 1.7.2020 bolo z dôvodu späťvzatia odporu zrušené.

16. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch zo dňa 13.10.2020 vydaným v konaní vedeným pod ČVS: ORP – 338/VYS – TO – 2020 bola podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia z prečinu nepravdivý znalecký posudok, tlmočnický úkon, prekladateľský úkon podľa § 347 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tým, že páchatel dňa 7.1.2020 ako súdny znalec, ktorý je zapísaný v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR, v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia a ortopédia, vypracoval na základe vydaného uznesenia povereného príslušníka PZ podľa § 142 ods. 1 Trestného zákona zo dňa 4.12.2019 v trestnej veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, vedenej na Obvodnom oddelení PZ Topoľčany pod č. sp. ORP-328/TO-TO-2019, znalecký posudok č. 38/2019, týkajúci sa zranení a mechanizmu vzniku zranení poškodeného A. B., nar. X.X.XXXX, bytom D., C. XX/XX, pričom tento znalecký posudok je nepravdivý, sú tam vykonštruované závery, ktoré nekorešponujú so zraneniami poškodeného, sú klamlivé, v rozpore s forenznými dôkazmi. V odôvodnení tohto uznesenia je uvedené, že v predmetnej veci podaného trestného oznámenia bol vypočutý podľa § 196 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku H. H. I., ktorý okrem iného uviedol, že dňa 4.12.2019 bol uznesením povereného príslušníka PZ podľa § 142/1 Trestného poriadku pribratý ako znalec do trestného konania vedeného na Obvodnom oddelení PZ Topoľčany, č. sp. ORP-328/TO-TO-2019, za účelom vypracovania znaleckého posudku k telesnému poškodeniu osoby A. B., nar. XX.X.XXXX. Predmetný znalecký posudok vypracoval na základe predloženého spisového materiálu, zodpovedal v ňom riadne na všetky položené otázky. Vypracovaného posudku a záverom v ňom uvádzaným sa v plnom rozsahu pridržiava, znalecký posudok bol vypracovaný na základe jeho odborných a praktických skúseností v danej problematike. Čo sa týka podaného trestného oznámenia zo strany p. A. B., tak k tomuto uvádza len toľko, že nemal žiadny úmysel vypracovať nepravdivý znalecký posudok.

17. Proti uzneseniu o odmietnutí veci popísanému v predchádzajúcom bode podal žalobca sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany uznesením zo dňa 26.10.2020 sp. zn. 1P1 340/20/4406-12 tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú, dospejúc k záveru, že vo veci nejde o oznamovaný a ani iný trestný čin vymenovaný v osobitnej časti Trestného zákona. V odôvodnení uznesenia poukázal na priebeh trestného konania vo veci obvineného O. H. L., v ktorom bol sporný znalecký posudok vypracovaný ako jeden z dôkazov. Tento znalecký posudok vypracoval pod č. 38/2019 MUDr. Marián Nosál, znalec zapísaný v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR pre odbor Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a ortopédia, evidenčné číslo znalca 913956, ktorý bol do konania pribratý uznesením konajúceho policajta Obvodného oddelenie PZ Topoľčany zo dňa 4.12.2019. Znalecký posudok bol jedným z dôkazov v predmetnom trestnom konaní, v ktorom bol dňa 5.3.2020 Okresným súdom Topoľčany vydaný trestný rozkaz sp. zn. 1T/9/2020, ktorý dňa 22.6.2020 nadobudol právoplatnosť. Zo správy zabezpečenej cestou Okresného súdu Topoľčany dňa 24.9.2020 je zrejmé, že v konaní pred súdom ohľadom zranení A. B. nebol vypracovaný nový znalecký posudok, nebolo konané hlavné pojednávanie a H. I. nebol v konaní vypočutý. V odôvodnení uznesenia o odmietnutí veci je ďalej uvedené, že znalec MUDr. Marián Nosál dňa 5.10.2020 k veci uviedol, že znalecký posudok č. 38/2019 zo dňa 7.1.2020 vypracoval na základe predloženého spisového materiálu a tiež odborných a praktických skúseností k danej problematike, riadne zodpovedal všetky položené otázky, vyslovených znaleckých záverov sa plne pridržiava. Dodal, že nemal žiadny úmysel vypracovať nepravdivý znalecký posudok.

18. Z odpovede Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 7.2.2022 vybavovanú pod č. VI/4 Gc 12/22/1000-8 mal súd preukázané, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nárok žalobcu na náhradu škody neuznala a žalobcovi oznámila, že nebude uspokojený. Podmienky na uspokojenie nároku žalobcu nie sú splnené. Bola konštatovaná absencia spôsobilého právneho titulu nároku na náhradu škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci prichádza do úvahy len za splnenia striktné vymedzených podmienok. Jednou z nich je, že rozhodnutie, ktorého nezákonnosť sa tvrdí, musí byť predpísaným spôsobom a príslušným orgánom zrušené, čo sa vo veci žalobcu nestalo. Čo sa týka nesprávneho úradného postupu, táto nemôže byť len subjektívne pociťovaná účastníkom konania, ale musí byť aj objektívne konštatovaná. To sa tiež nestalo. V žiadosti žalobcu nie je

vôbec preukázaná ani vysvetlená škoda spočívajúca v nemajetkovej ujme, preto o náhrade nemajetkovej ujmy nemožno vôbec uvažovať.

19. Z upovedomenia Krajskej prokuratúry Nitra č. 1 Kn 116/22/4400-7, zo dňa 31.3.2023 vo veci A. B. vyplýva, dňa 16.2.2022 bolo Krajskej prokuratúre Nitra cestou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky doručené podanie žalobcu zo dňa 7.2.2022, ktoré bolo podľa obsahu posúdené ako žiadosť o preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia vydaného v trestnom konaní vo veci vedenej na Okresnej prokuratúre Topoľčany sp. zn. 1 Pn 340/20/4406, vrátane postupu policajta a prokurátora, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia. Táto bola posúdená ako nedôvodná. Krajský prokurátor tu uviedol, že uznesenie vyšetrovateľa PZ zo dňa 13.10.2020, ktorým bola vec podozrenia zo spáchania prečinu nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona odmietnutá, považuje za vecne správne. Rovnako sa s ako vecne správnym stotožnil s rozhodnutím prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. 1 Pn 340/20/4406-12 zo dňa 26.10.2020, ktorým bola podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodná zamietnutá sťažnosť žalobcu. Krajský prokurátor poukázal na zistený skutkový stav a konštatoval, že nebolo možné prijať právny záver o tom, že by uvedené konanie podozrivej osoby napĺňalo zákonné znaky prečinu nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 347 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona po stránke objektívnej a tiež subjektívnej, nakoľko podozrivý ako do konania pribratý znalec, podal znalecký posudok, ktorý bol zo strany samosudkyne Okresného súdu Topoľčany, ktorá vo veci vydala trestný rozkaz, posúdený ako zákonný a korešpondujúci i s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné prijať záver, že by znalec v znaleckom posudku úmyselne uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo takú okolnosť zamlčal, čo je nevyhnutné pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti pre uvedený trestný čin. K argumentu žalobcu o tom, že znalec MUDr. Marián Nosál v konaní o trestnom oznámení nebol vypočutý krajský prokurátor uviedol, že táto skutočnosť nie je pravdivá, pretože tento bol vypočutý vyšetrovateľom Policajného zboru dňa 5.10.2020 na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbore kriminálnej polície v Topoľčanoch. Žiadosť žalobcu krajský prokurátor ako nedôvodnú odložil.

20. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

22. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

23. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

25. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

26. Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

27. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

28. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup sa nepovažuje ani úradný postup, ktorý spočíva v úkonoch orgánu verejnej moci v rámci súdneho konania alebo iného konania, ktorými sa zhromažďovali alebo pripravovali podklady pre vydanie rozhodnutia a ktorého vady a nedostatky sa prejavili vo vydanom rozhodnutí tohto orgánu verejnej moci, a tieto vady a nedostatky je možné odstrániť uplatnením riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Náhradu škody spôsobenú takýmto úradným postupom je možné uplatniť len podľa § 5 a 6 a za podmienok tam uvedených.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

31. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

32. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

33. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na kumulatívnom splnení troch podmienok, a to: 1. existencii nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, 2. vzniku škody a 3. príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad kumulatívneho splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v preskúmvanej veci na žalobcovi. Procesnou podmienkou konania pred súdom v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

34. Súd v tomto konaní posudzoval splnenie vyššie uvádzaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody (nemajetkovej ujmy). Dospel k záveru, že žalobca ich splnenie nepreukázal.

35. Základnou podmienkou zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia rozhodnutia, v ktorom orgán verejnej moci aplikoval pravidlo právnej normy na ním posudzovaný prípad a rozhodol tak o právach a povinnostiach individuálnych subjektov, pričom takéto rozhodnutie bolo ako nezákonné zrušené či zmenené. V danom prípade žalobca za nezákonné rozhodnutia označil uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Topoľčanoch, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-338/VYS-TO-2020 zo dňa 13.10.2020 o odmietnutí veci a uznesenie Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. 1Pn 340/20/4406-12 zo dňa 26.10.2020 o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí veci. Z výsledkov vykonaného dokazovania je evidentné, že ani jedno z uvedených rozhodnutí zrušené ani zmene pre nezákonnosť nebolo. Naopak, vecnú správnosť, dôvodnosť a zákonnosť namietaných rozhodnutí potvrdil aj krajský prokurátor JUDr. Ivan Mandalov, ktorý zákonnosť týchto rozhodnutí ako orgán ochrany práva a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu podľa § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre na podnet žalobcu preskúmal. Žiadne z uvádzaných rozhodnutí zrušené ani zmene pre nezákonnosť nebolo. S poukazom na vyššie citované ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. preto nemožno hovoriť o nezákonnosti namietaných rozhodnutí, ktorá by odôvodňovala právo žalobcu domáhať sa náhrady škody v zmysle predmetného zákona. Súd v tejto súvislosti pripomína, že v súlade so zásadou prezumpcie správnosti rozhodnutí, nie je súd v tomto konaní o zodpovednosti za škodu oprávnený sám posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní a podmienka nezákonnosti rozhodnutia je splnená iba vtedy, ak bolo toto právoplatné rozhodnutie skutočne ako nezákonné zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Podmienka zakotvená v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. bráni tomu, aby odškodňovacie konanie ako je práve toto, plnilo funkciu, ktorá prináleží opravným prostriedkom. Iná právna konštrukcia by viedla k obchádzaniu základného procesného inštitútu, ktorým riadne opravné prostriedky nepochybne sú. Ustanovenie § 6 zákona č. 514/2003 Z. z. v odseku 4 síce uvádza výnimku, kedy je možné uplatniť nárok na náhradu škody aj bez zrušenia či zmeny namietaného rozhodnutia. Posudzované rozhodnutia však pod túto výnimku nespádajú. Nejde totiž o tzv. ničotné rozhodnutia, teda rozhodnutia vydané orgánmi nad rámec im určených právomocí. Žalobca v tomto konaní síce poukazyval na znenie ustanovenia § 6 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. pojednávajúce o možnosti domáhať sa náhrady škody titulom rozhodnutia, ktoré nebolo zrušené pre nezákonnosť za predpokladu, že ide o škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, vôbec však neodôvodnil, prečo by mal súd považovať namietané rozhodnutia za rozhodnutia vydané mimo právomocí vyšetrovateľa, resp. prokurátora. Žalobca sa v replike zo dňa 24.7.2023 pýta, či prokurátor G. C. prekročil svoju právomoc, keď zrejme nechal sfalšovať a vyrobiť Zápisnicu o výsluchu osoby. Pokiaľ žalobca týmto myslel, že prokurátor mal vyrobiť zápisnicu o výsluchu znalca, ktorú mal založiť do spisu bez toho, aby bol znalec skutočne vypočutý, súd k uvedenému uvádza, že ani takéto konanie by neznamenal, že prokurátor mal prekročiť svoju právomoc. Takéto konanie (samozrejme za predpokladu jeho preukázania) by bolo nepochybne postihuteľné disciplinárne i podľa predpisov trestného práva, nie je však možné hovoriť tu o prekročení právomoci. V danom prípade tak vyšetrovateľ ako aj prokurátor vo veci rozhodli zákonom predpokladaným spôsobom, na základe právomoci, ktorá im bola zverená a vydali rozhodnutia, ktoré boli v rámci ich právomoci oprávnení vydať. Je potrebné uviesť, že žiaden právny predpis neukladá orgánom činným v trestnom konaní dospieť v každom prípade k záveru o dôvodnosti trestného oznámenia. Naopak, platný právny predpis (zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný poriadok) policajtovi umožňuje vec uznesením odmietnuť, čo je aj prejednávaný prípad. Podľa Trestného poriadku je tiež prokurátor ako policajtovi nadriadený orgán oprávnený rozhodnúť o sťažnosti proti uzneseniu o odmietnutí veci tak, že ju zamietne, pokiaľ zistí, že sťažnosť nie je nedôvodná. V nadväznosti na tento záver je preto nutné uzavrieť, že tak konajúci vyšetrovateľ (policajt) ako aj prokurátor vo veci rozhodli zákonom predpokladaným spôsobom. Skutočnosť, že žalobca s rozhodnutiami nesúhlasí ešte neznamená, že tieto rozhodnutia nie sú správne a zákonné.

36. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom súd ozrejmuje, že zákon č. 514/2003 Z. z. pojem nesprávny úradný postup nedefinuje. V ustanovení § 9 upravuje, čo sa rozumie nesprávnym úradným postupom demonštratívny spôsobom, pričom uvádza najčastejšie spôsoby konania, resp. opomenutia konania orgánov verejnej moci, na základe ktorých dochádza k porušovaniu zákona z ich strany. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému

postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj iný nezákonný zásah do práva, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Pod pojem nesprávny úradný postup tak možno zaradiť takmer akékoľvek konanie orgánu verejnej moci, ktoré odporuje platným právnym predpisom. Podľa súdnej praxe musí ísť o iné konanie orgánu verejnej moci, ako je konanie spojené s rozhodovacou činnosťou. Činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia nie je možné posudzovať ako nesprávny úradný postup, pretože prípadné nesprávnosti a vady tohto postupu sa prejavia práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu zakladať len zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie. Postup, ktorý žalobca v konaní popisoval, vyústil práve do namietaných rozhodnutí v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ v Topoľčanoch, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-338/VYS-TO-2020. Iný konkrétny prípad nesprávneho úradného postupu spočívajúci v inej ako rozhodovacej činnosti, ktorý by mal za následok vznik nejakej škody na strane žalobcu, žalobca v konaní neuvádzal. Pretože konanie orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s vydanými rozhodnutiami nie je možné vnímať ako nesprávny úradný postup a iný nesprávny úradný postup tiež zistený nebol, súd dospel k záveru, že žalobca túto podmienku pre uplatnenie zodpovednosti za škodu nepreukázal.

37. Žalobca v konaní nepreukázal ani ďalšiu zo zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku, a to vznik škody, resp. nemajetkovej ujmy na jeho strane. Žalobca síce nemajetkovú ujmu vo výške 5 000 eur požadoval, tento nárok však bližšie neodôvodnil a nešpecifikoval, najmä v medziach § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. Žalobca dokonca ani netvrdil, že mu mala vzniknúť škoda (nemajetková ujma) práve v požadovanej výške. Vôbec neuviedol, prečo požaduje zaplatiť práve sumu vo výške 5 000 eur, nie sumu 10 000 eur, prípadne 20 000 eur ako uvádzal v predchádzajúcich podaniach adresovaných Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je civilným sporovým konaním, pre ktoré platí zásada kontradiktórnosti a unesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena stranou sporu. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie, čo opakovane vo svojich rozhodnutiach konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 467/08 zo dňa 16. decembra 2008, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 50/2014 zo dňa 29. januára 2014). V posudzovanom prípade žalobca síce požadoval náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 eur, nespĺnil si však ani len bremeno tvrdenia o tom, že mu škoda práve v tejto výške vznikla. Žalobca vôbec neuviedol a následne nepreukázal dopad a následky namietaných rozhodnutí na jeho osobu tak, aby bolo možné vôbec uvažovať o tom, že žalobcovi nejaká škoda vznikla.

38. Vzhľadom na nepreukázanie prvých dvoch podmienok zodpovednosti štátu za škodu, súd existenciu poslednej z podmienok, a to príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou ani nemohol skúmať.

39. Žalobca v priebehu konania uvádzal množstvo dôvodov, pre ktoré považoval znalecký posudok č. 38/2019 vypracovaný MUDr. Mariánom Nosálom v trestnom konaní vedenom Obvodným oddelením PZ v Topoľčanoch ČVS: ORP – 328/TO-TO-2019 za nepravdivý, neodborný a v rozpore s forenznými dôkazmi. Ďalej akcentoval skutočnosť, že tento znalec nebol v konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ v Topoľčanoch, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-338/VYS-TO-2020 vypočutý. Za sfašovanú považoval zápisnicu o výsluchu tohto znalca zo dňa 5.10.2020. Uvádzal niekoľko spôsobov, ktorými je možné si skutočnosť ohľadom vypočutia, resp. nevypočutia znalca dňa 5.10.2020 overiť. Tieto skutočnosti súd v tomto konaní ďalej nepreveroval. Ako už súd uviedol vyššie, v tomto konaní nie je oprávnený výsledky iného trestného konania revidovať, posudzovať ich správnosť v rámci prejudiciálneho konania (ako predbežnú otázku). Z uvedených dôvodov súd ani nevykonal výsluchy svedkov navrhnutých žalobcom v žalobe (MUDr. Marián Nosál, Mgr. Ing. Róbert Švelka, JUDr. Vladimír Hollý, Mgr. Richard Dukes).

40. Po vykonaní dokazovania a právnom posúdení sporu súd uzatvára, že žalobca splnenie zákonných podmienok zakladajúcich zodpovednosť za škodu pri výkone verejnej moci nepreukázal. O žalobe preto súd rozhodol tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. Žalobca sa voči žalovanej domáhal aj nároku na zaplatenie úrokov z omeškania zo žalobou uplatnenej sumy nemajetkovej ujmy. Pretože žalobu o zaplatenie sumy vo výške 5 000 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy súd zamietol, za nedôvodný vyhodnotil aj nárok na zaplatenie príslušenstva, teda úrokov z omeškania vzťahujúcich sa k požadovanej sume.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Žaloba v tomto spore bola v celom rozsahu zamietnutá, možno tak konštatovať procesný úspech na strane žalovanej. Žalovanej s poukazom na citované ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý žiadne materiálne merateľný úspech nedosiahol. Pretože žalovaná trovy konania nežiadala priznať a tieto jej nevyplývajú ani zo súdneho spisu, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

2 19C/59/2023

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.